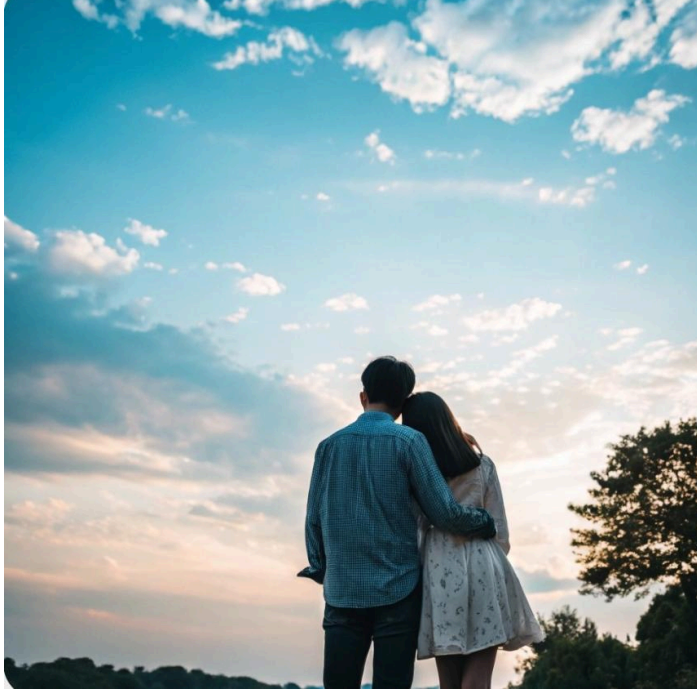


Aynı Gökyüzünün Altında

— turgaykurtulus · 17 Nisan 2025



Aynı gökyüzünün altında

Akrepler dans ediyor kirpiklerinin ucunda,
Gelişin, çığ düşüyor zamanın boynuna
Paslanmış saatler eriyor avuçlarımda
Bir yıldız kayıyor, tutamıyorum

Gözlerin ah, gözlerin.
Metropol karanlığında iki mor fener
Bütün şehir düşüyor içlerine
Betonlar, kuşlar, tramvaylar ve ben
Hepimiz kayboluyoruz o dipsiz kuyularda

Teninin kokusu bir suikast gibi
Sinmiş parmak uçlarıma
Her sabun köpüğünde yeniden doğuyor
Yıkadıkça çoğalıyor, çoğaldıkça kanıyor

Yokluğun, kudurmuş bir köpek

Odamın duvarlarını yalıyor geceleri
Gölgeler senin dilinden konuşuyor artık
Rüzgâr, kırık bir plak gibi
Hep aynı şarkıyı söylüyor

Belki biz,
İki ayrı nehrin çılgın sularıyız
Aynı denize akmasak da
Aynı gökyüzünün altında çırpınan
İki asi damla.

Ve zaman,
Bizi ayırmaya çalışan bu acemi terzi
Dikişlerini söktükçe
Daha çok düğümleniyor hayatlarımız
Birbirine.

Turgay Kurtuluş